NATIONALT VIDENSCENTER FOR DEMENS

Laboratorieprøver

Blodprøver og elektrokardiogram (ekg) indgår som rutineundersøgelser i demensudredning. Blodprøver anvendes primært til afklaring af eventuelle andre sygdomme (komorbiditet), der kan påvirke det kognitive funktionsniveau.

Det anbefales at måle følgende niveauer i blodprøver:

- Sænkningsreaktion/CRP
- Hæmoglobin
- Erytrocytter
- Leukocyt- og differentialtælling
- Trombocytter
- Elektrolytter, natrium, kalium
- Kalcium (albumin-korrigeret eller ioniseret)
- Glukose, evt. HbA1c
- Nyre- og leverfunktionstests (kreatinin, ALAT)
- TSH
- Folat
- B12-vitamin

Stofskiftesygdom og B12-vitaminmangel udgør almindelige komorbiditeter, der kan forringe det kognitive funktionsniveau. Disse sygdomstilstande bør udredes, uanset om behandlingen heraf kan afhjælpe den kognitive svækkelse fuldt ud.

Ekg tager man rutinemæssigt, så man også kan afklare, om der er blok eller arytmi, der kan give vanskeligheder i forhold til, om patienten kan tåle eventuel behandling med kolinesterasehæmmere.

Urindyrkning foretages ved symptomer på urinvejsinfektion, ved positivt resultat på urinstix eller ved delirium af ukendt årsag.

Ved symptomer på særlige sygdomstilstande og hos patienter fra særlige risikogrupper bør man supplere med andre blodprøver – eksempelvis:

- HIV-test
- Syfilistest
- ANA (antinukleære antistoffer)
- Borreliatest (rygmarvsvæskeundersøgelse)

NATIONALT VIDENSCENTER FOR DEMENS

Hasselbalch SG. State of the art-udredning af demens. Ugeskr Læger. 2017;179(12)

PubMed

National klinisk retningslinje for udredning og behandling af demens. København: Sundhedsstyrelsen; 2013. Anbefalingerne er ikke længere gældende.

Sundhedsstyrelsen

Demens i almen praksis. Klinisk vejledning. København: Dansk Selskab for Almen Medicin; 2006

Dansk Selskab for Almen Medicin

Senest opdateret: 18. august 2020